

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

14. prosince 2017*

„Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Výzvy k podávání nabídek týkající se všech položek v rámci zadávacího řízení – Odepření přístupu – Neposouzení požadovaných dokumentů jednotlivě a konkrétně – Výjimka týkající se ochrany veřejné bezpečnosti – Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů – Výjimka týkající se ochrany soukromí – Výjimka týkající se ochrany rozhodovacího procesu – Obecná domněnka – Nepřiměřená pracovní zátěž“

Ve věci T-136/15,

Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, se sídlem v Athénách (Řecko), původně zastoupená I. Ampazis a M. Sfyri, poté M. Sfyri a C.-N. Dede, advokátkami,

žalobkyně,

podporovaná

Švédským královstvím, zastoupeným E. Karlssonem, L. Swedenborgem, A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson a N. Otte Widgren, jako zmocněnci,

vedlejším účastníkem řízení,

proti

Evropskému parlamentu, původně zastoupenému N. Görlitzem, N. Rasmussenem a L. Darie, poté N. Görlitzem, L. Darie a C. Burgos, jako zmocněnci,

žalovanému,

jejímž předmětem je žádost předložená na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Parlamentu ze dne 13. února 2015, kterým byl odepřen přístup k výzvám k podávání nabídek pro všechny položky zadávacího řízení ITS 08 – Poskytování externích služeb v souvislosti s IT 2008/S 149-199622,

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení H. Kanninen, předseda, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín a I. Reine (zpravodajka), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: S. Spyropoulos, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 31. ledna 2017,

* Jednací jazyk: angličtina.

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu a napadené rozhodnutí

- 1 Žalobkyně, společnost EvropaŇki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, se zúčastnila zadávacího řízení vypsaneho Evropským parlamentem pod č. ITS 08 – Poskytování externích služeb v souvislosti s IT 2008/S 149-199622 na šestnáct různých položek o celkové hodnotě 300 milionů euro (dále jen „zadávací řízení ITS 08“). Po ukončení tohoto zadávacího řízení podepsala dne 26. října 2009 s Parlamentem rámcovou smlouvu na položku č. 7, nazvanou „Specializace na vývoj dokumentačních aplikací a systémů pro správu obsahu“ (dále jen „zakázka č. 7“).
- 2 Dopisem ze dne 14. listopadu 2014 žalobkyně požádala Parlament o zpřístupnění „všech dostupných informací o všech výzvách k podávání nabídek rozeslaných [Parlamentem] pro všechny položky [v zadávacím řízení] ITS 08“ (dále jen „výzvy k podávání nabídek“ či „požadované dokumenty“). Žalobkyně požadovala kopie všech výzev k podávání nabídek včetně technických příloh do patnácti pracovních dní od doručení její žádosti. Na podporu své žádosti žalobkyně uvedla, že má pochybnosti o regulérnosti způsobu, jakým Parlament zadal některé části položky č. 7 smluvním partnerům vybraným pro ostatní položky, a to konkrétně položku č. 6, a že si chce ověřit rozsah škody, která jí vznikla v důsledku možného protiprávního zadání těchto zakázek.
- 3 E-mailem ze dne 17. listopadu 2014 a dopisem z téhož dne Parlament potvrdil přijetí její původní žádosti o zpřístupnění výzev k podávání nabídek a žalobkyni informoval o tom, že tuto žádost posoudí z hlediska ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).
- 4 E-mailem ze dne 3. prosince 2014 Parlament informoval žalobkyni o tom, že vzhledem k velkému počtu dokumentů „značně přesahujícímu číslovku 1 000“, které musí jednotlivě posoudit, nemohl dodržet lhůtu patnácti pracovních dnů stanovenou nařízením č. 1049/2001. V této souvislosti navrhl žalobkyni hledat přijatelné řešení ve smyslu čl. 6 odst. 3 uvedeného nařízení spočívající v tom, že by všechny položky byly analyzovány a požadované dokumenty byly poskytnuty dle dohodnutého rozvrhu. Parlament rovněž navrhl, že k 31. lednu 2015 posoudí nejprve dokumenty týkající se položky č. 7 a až následně dokumenty týkající se položky č. 6.
- 5 Dne 5. prosince 2014 žalobkyně odpověděla Parlamentu, že jeho návrh nepřijímá. Podle ní byly totiž všechny požadované dokumenty zařazeny a evidovány v elektronické formě, takže jejich poskytnutí s sebou nenese pro Parlament nadměrnou pracovní zátěž. Žalobkyně kromě toho upřesnila, že pokud by analýza každé položky trvala dva měsíce, jak navrhuje Parlament v případě dokumentů týkajících se položky č. 7, musela by na všechny požadované dokumenty čekat téměř tři roky. Žalobkyně tvrdila, že podle jejího názoru je návrh Parlamentu srovnatelný s odepřením přístupu k dokumentům. Podala proto potvrzující žádost o přístup k dokumentům s tím, že chtěla všechny požadované dokumenty získat k 31. lednu 2015.
- 6 V e-mailu ze dne 9. prosince 2014 Parlament uvedl, že návrh ze dne 3. prosince 2014 nepovažuje za odepření přístupu k požadovaným dokumentům. Rovněž žádal podle čl. 7 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 o prodloužení lhůty patnácti pracovních dnů k odpovědi na původní žádost o přístup k dokumentům.

- 7 V e-mailu ze dne 17. prosince 2014 žalobkyně zopakovala svou žádost o poskytnutí „všech požadovaných informací“ do konce ledna 2015. Parlamentu také sdělila, že jeho návrh ze dne 3. prosince 2014 nepovažuje za vážně míněný pokus o nalezení přijatelného řešení, neboť již má k dispozici dokumenty týkající se položky č. 7, které Parlament navrhoval posoudit jako první. Podle žalobkyně měla analýza započít s dokumenty týkajícími se položky č. 6.
- 8 Rozhodnutím ze dne 18. prosince 2014 Parlament zamítl původní žádost žalobkyně o zpřístupnění výzev k podávání nabídek s odůvodněním, že poté, co jednotlivě posoudil několik z mnoha požadovaných dokumentů, bylo zjevné, že se na informace v nich obsažené vztahují výjimky z práva na přístup ve smyslu čl. 4 nařízení č. 1049/2001. Podle Parlamentu dále bylo možné uplatnit domněnku, že tyto výjimky platí pro ostatní požadované dokumenty, neboť se jednalo o stejný typ dokumentů jako zkoumané dokumenty. Parlament podpůrně tvrdil, že posoudit jednotlivě všechny požadované dokumenty by pro něj představovalo nepřiměřenou pracovní zátěž.
- 9 Dopisem ze dne 12. ledna 2015 žalobkyně podala potvrzující žádost o zpřístupnění všech výzev k podávání nabídek. Parlament potvrdil přijetí potvrzující žádosti e-mailem ze dne 19. ledna 2015.
- 10 E-mailem ze dne 2. února 2015 Parlament prodloužil lhůtu k odpovědi na potvrzující žádost žalobkyně o patnáct pracovních dnů v souladu s čl. 8 odst. 2 nařízení č. 1049/2001.
- 11 Rozhodnutím ze dne 13. února 2015 Parlament odmítl zpřístupnit všechny dokumenty požadované žalobkyní (dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 12 V napadeném rozhodnutí Parlament nejprve konstatoval, že povinnost zpřístupnit výzvy k podávání nabídek nevyplývá z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. 2012, L 298, s. 1, dále jen „finanční nařízení“), ani z nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k finančnímu nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. 2012, L 362, s. 1, dále jen „nařízení v přenesené pravomoci“).
- 13 Pokud jde o omezení přístupu k dokumentům, Parlament v podstatě uvedl, že analýza požadovaných dokumentů ukázala, že některé výzvy k podávání nabídek obsahují informace, na které se vztahují výjimky z práva na zpřístupnění dokumentů podle článku 4 nařízení č. 1049/2001.
- 14 Zprvė některé dokumenty podle něj uvádějí podrobnosti o IT architektuře Parlamentu, které by mohly ve spojení s veřejně dostupnými informacemi ohrozit bezpečnost tohoto systému. Parlament zmínil konkrétně bezpečnostní software, aplikace používané ke správě zabezpečení budov jako umístění videokamer a název aplikací využívaných pro logistické účely. Podle Parlamentu byla důvodem pro odepření přístupu k požadovaným dokumentům ochrana veřejné bezpečnosti.
- 15 Zadruhé některé ze zkoumaných výzev k podávání nabídek obsahují osobní údaje jako jména, profesní profily a počet odpracovaných let konzultantů Parlamentu. Podle Parlamentu nebyla prokázána potřeba tyto údaje sdělovat, takže přístup k požadovaným dokumentům musí být odepřen v zájmu ochrany soukromí dotčených osob.
- 16 Zatřetí požadované dokumenty podle Parlamentu obsahují hospodářské a technické informace, z nichž by bylo možné zjistit profil Parlamentu jakožto kupujícího na trhu. Výzvy k podávání nabídek dále obsahují informace o konkrétních schopnostech dodavatelů vybraných pro každou položku, jakož i podrobnosti o jejich obchodní strategii a partnerstvích či vazbách na třetí osoby. Ochrana obchodních zájmů, tj. zájmů zapojených hospodářských aktérů a Parlamentu, tedy podle něj odůvodňuje odepření přístupu ke všem požadovaným dokumentům.

- 17 Začtvrté poskytnutí požadovaných dokumentů by podle Parlamentu mohlo ohrozit rozhodovací proces Parlamentu, neboť v nich jsou uvedeny informace o některých probíhajících IT projektech, v jejichž rámci dosud nebylo přijato rozhodnutí. Podle Parlamentu to může představovat překážku pro provozní strategii dlouhodobě vyvíjenou v této oblasti.
- 18 V napadeném rozhodnutí Parlament rovněž uvedl, že není dán převažující veřejný zájem na tom, aby nebyly výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů a rozhodovacího procesu uplatněny. V tomto ohledu uvedl, že konkrétní zájem žalobkyně, které údajně vznikla škoda v důsledku nesrovnalostí, k nimž došlo při realizaci dotčené veřejné zakázky Parlamentu, nelze brát v potaz.
- 19 Parlament též v napadeném rozhodnutí uvedl, že sice nemohl posoudit jednotlivě všechny dokumenty požadované žalobkyní, avšak na všechny tyto dokumenty se podle něj a na základě obecné domněnky ve smyslu rozsudku Soudního dvora ze dne 29. června 2010, Komise v. Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376) uplatní ony čtyři výjimky z práva na zpřístupnění dokumentů.
- 20 Parlament konečně v napadeném rozhodnutí zdůraznil, že by pro něj bylo příliš velkou pracovní zátěží zkoumat jednotlivě cca 1 500 požadovaných dokumentů o téměř 18 000 stranách, které by musel vytřídit z 10 000 dokumentů. Taková zátěž je podle něj nepřiměřená zájmům, na které poukazuje žalobkyně na podporu své žádosti o zpřístupnění dokumentů.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 21 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 20. března 2015 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 22 Dne 22. června 2015 Parlament předložil svou žalobní odpověď.
- 23 Dne 21. srpna 2015 předložila žalobkyně repliku. Parlament předložil dupliku dne 27. října 2015.
- 24 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 28. srpna 2015 podalo Švédské království návrh na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání žalobkyně. Usnesením ze dne 11. listopadu 2015 předseda prvního senátu Tribunálu tomuto návrhu vyhověl.
- 25 Dne 8. února 2016 předložilo Švédské království spis vedlejšího účastníka. Žalobkyně vyjádření ke spisu vedlejšího účastníka předložila dne 14. dubna 2016, Parlament tak učinil dne 19. dubna 2016.
- 26 V návaznosti na rozšíření Tribunálu byla věc přidělena nové soudkyni zpravodajce. Při změně složení senátů Tribunálu byla poté soudkyně zpravodajka přidělena ke čtvrtému senátu, kterému v důsledku toho připadla tato věc.
- 27 Na základě návrhu soudkyně zpravodajky rozhodl Tribunál (čtvrtý senát) o zahájení ústní části řízení. Dne 15. prosince 2016 Tribunál položil v rámci organizačních procesních opatření Parlamentu několik otázek, které měl zodpovědět písemně před jednáním. Parlament tyto otázky zodpověděl ve stanovené lhůtě.
- 28 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na ústní otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání dne 31. ledna 2017.
- 29 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení, a to i v případě, že žaloba bude zamítnuta.

- 30 Parlament navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 31 Švédské království navrhuje, aby Tribunál zrušil napadené rozhodnutí.

Právní otázky

K předmětu sporu

- 32 Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí dva důvody, z nichž první vychází z toho, že požadované dokumenty nebyly posouzeny každý jednotlivě a že bylo porušeno právo na částečný přístup k dokumentům ve smyslu čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001, a druhý vychází z toho, že Parlament nesprávně uplatnil výjimky z práva na přístup k dokumentům stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. a) první odrážce a písm. b), čl. 4 odst. 2 první odrážce a čl. 4 odst. 3 tohoto nařízení týkající se ochrany veřejné bezpečnosti, soukromí, obchodních zájmů a rozhodovacího procesu.
- 33 Parlament v žalobní odpovědi podpůrně a pouze pro případ, že by Tribunál konstatoval, že oba důvody uplatňované žalobkyní jsou opodstatněné, tvrdil, že napadené rozhodnutí je i přesto legální. Tribunál totiž nemůže podle něj napadené rozhodnutí zrušit, neboť Parlament odepřel přístup k požadovaným dokumentům rovněž na základě „(písemně nezformulovaného) a nezpochybněného důvodu spočívajícího v nadměrné administrativní zátěži“. Parlament dále vyzývá Tribunál k tomu, aby sám posoudil, do jaké míry může tato okolnost odůvodnit případnou nepřipustnost celé žaloby.
- 34 V tomto ohledu z žaloby vyplývá, že žalobkyně uplatnila ony dva žalobní důvody a absenci nepřiměřené pracovní zátěže jako samostatný důvod neuvedla. Na podporu prvního žalobního důvodu však žalobkyně výslovně uvedla, že argument Parlamentu týkající se nadměrné a nepřiměřené pracovní zátěže byl nepodložený, jelikož tento orgán neuvedl počet analyzovaných dokumentů ani to, jak dlouho trvalo posoudit jejich obsah. Žalobkyně dodává, že tato práce by měla zabrat maximálně několik dní, jelikož většina požadovaných dokumentů byla krátká a měla tutéž strukturu.
- 35 Je proto třeba konstatovat, že žalobkyně řádně napadla odůvodnění týkající se nadměrné a nepřiměřené pracovní zátěže, které Parlament výslovně uvedl v napadeném rozhodnutí. Legalita tohoto odůvodnění tudíž bude zkoumána v tomto rozsudku v rámci posouzení prvního žalobního důvodu.

Úvodní poznámky

- 36 Je třeba připomenout, že právo na přístup k dokumentům orgánů, institucí a jiných subjektů Evropské unie je chráněno Listinou základních práv Evropské unie a je zvláštním základním právem. Podle článku 42 uvedené Listiny základních práv má totiž každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v členském státě právo na přístup k těmto dokumentům bez ohledu na použitý nosič (rozsudek ze dne 29. listopadu 2012, *Thesing a Bloomberg Finance v. ECB*, T-590/10, nezveřejněný, EU:T:2012:635, bod 73). Nařízení č. 1049/2001 je dále podle bodu 1 svého odůvodnění v souladu s vůlí vyjádřenou v čl. 1 druhém pododstavci SEU, vloženém Amsterodamskou smlouvou, zahájit novou etapu v procesu vytváření stále užšího svazku mezi národy Evropy, v němž jsou rozhodnutí přijímána co nejotevřeněji a co nejbližší občanům. Jak se připomíná v bodě 2 odůvodnění uvedeného nařízení, právo na přístup veřejnosti k dokumentům orgánů souvisí s demokratickou povahou těchto orgánů (rozsudky ze dne 1. července 2008, *Švédsko a Turco v. Rada*,

C-39/05 P a C-52/05 P, EU:C:2008:374, bod 34; ze dne 21. září 2010, Švédsko a další v. API a Komise, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, EU:C:2010:541, bod 68, a ze dne 21. července 2011, Švédsko v. MyTravel a Komise, C-506/08 P, EU:C:2011:496, bod 72).

- 37 Podle ustálené judikatury musí být přezkum vyžadovaný k vyřízení žádosti o přístup k dokumentům konkrétní (viz rozsudek ze dne 13. dubna 2005, Verein für Konsumenteninformation v. Komise, T-2/03, EU:T:2005:125, bod 69 a citovaná judikatura). Toto zkoumání musí být kromě toho provedeno u každého dokumentu uvedeného v žádosti. Z nařízení č. 1049/2001 totiž vyplývá, že všechny výjimky zmíněné v jeho čl. 4 odst. 1 až 3 jsou upraveny tak, že se musí vztahovat k „určitému dokumentu“ (rozsudky ze dne 13. dubna 2005, Verein für Konsumenteninformation v. Komise, T-2/03, EU:T:2005:125, bod 70, a ze dne 6. července 2006, Franchet a Byk v. Komise, T-391/03 a T-70/04, EU:T:2006:190, bod 116).
- 38 Toto principiální řešení nicméně neznamená, že je takové zkoumání požadováno za všech okolností. Jestliže je totiž cílem konkrétního a individuálního zkoumání, které musí orgán v zásadě provést v rámci odpovědi na žádost o přístup podané na základě nařízení č. 1049/2001, umožnit dotčenému orgánu jednak posoudit, do jaké míry se uplatní výjimka z práva na přístup, a jednak posoudit možnost částečného přístupu, nemusí být předmětné zkoumání nezbytné, pokud je z důvodu zvláštních okolností projednávaného případu zřejmé, že přístup musí být odepřen nebo právě naopak poskytnut (rozsudek ze dne 13. dubna 2005, Verein für Konsumenteninformation v. Komise, T-2/03, EU:T:2005:125, bod 75).
- 39 Žalobní důvody, které žalobkyně uvedla, je tudíž třeba posoudit s ohledem na uvedené obecné úvahy.

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z neposouzení požadovaných dokumentů konkrétně a jednotlivě a z porušení práva na částečný přístup k dokumentům

- 40 Žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí Parlamentu posoudit pouze velmi omezený počet výzev k podávání nabídek je zjevně v rozporu s ustálenou judikaturou Tribunálu, podle níž je třeba zkoumat každý dokument konkrétně a jednotlivě, ačkoli je zjevné, že se žádost o zpřístupnění dokumentů týká dokumentů, na něž se vztahuje výjimka. Žalobkyně v tomto ohledu uvádí, že odůvodnění týkající se nadměrné a nepřiměřené pracovní zátěže uváděné v napadeném rozhodnutí není nijak podloženo. Podle ní bylo vzhledem k povaze a obsahu požadovaných dokumentů potřeba k jejich zpracování maximálně několik dní.
- 41 Podle žalobkyně dále Parlament porušil čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001, když nezkoumal, zda mohly být požadované dokumenty zpřístupněny částečně.
- 42 V tomto případě je nesporné, že Parlament neposoudil konkrétně a jednotlivě všechny výzvy k podávání nabídek, nýbrž zkoumal pouze vzorek těchto dokumentů. Parlament v napadeném rozhodnutí v podstatě tvrdil, že dokumenty nemusel zkoumat jednotlivě a konkrétně ze dvou důvodů.
- 43 Zaprvé výzvy k podávání nabídek jsou zvláštní kategorií dokumentů, na které se vztahuje obecná domněnka, že by jejich zpřístupnění nerespektovalo čtyři výjimky z práva na přístup k dokumentům. Požadované dokumenty konkrétně nebyly vzhledem ke své povaze veřejné, neboť finanční nařízení s jejich zpřístupněním nepočítalo. Zadruhé s ohledem na účel žádosti o zpřístupnění dokumentů by konkrétní a jednotlivé zkoumání všech požadovaných dokumentů „nepřiměřeně“ pracovní zátěží zatížilo útvary Parlamentu. Parlament v tomto ohledu vychází z rozsudku ze dne 2. října 2014, Strack v. Komise (C-127/13 P, EU:C:2014:2250), který má chránit užitečný účinek zásady řádné správy ve smyslu článku 41 Listiny základních práv.

44 V této souvislosti je tedy třeba nejprve ověřit, zda Parlament může uplatnit obecnou domněnku, podle níž zpřístupnění dotčených dokumentů ohrožuje zájem či zájmy chráněné výjimkami stanovenými v článku 4 nařízení č. 1049/2001, nebo zda se tyto výjimky v plném rozsahu zjevně uplatní na obsah požadovaných dokumentů, takže by nemusel všechny požadované dokumenty posuzovat konkrétně a jednotlivě. V případě, že Tribunál dospěje k závěru, že se taková obecná domněnka v tomto případě neuplatní, nebo že se tyto výjimky zjevně v plném rozsahu neuplatní na obsah požadovaných dokumentů, a Parlament je bude muset všechny konkrétně a jednotlivě posoudit, je třeba na druhém místě ověřit, zda se Parlament může zprostit povinnosti posoudit dokumenty konkrétně a jednotlivě z důvodu, že by s sebou tato analýza nesla „nepřiměřenou“ pracovní zátěž.

K aplikaci výjimek podle čl. 4 odst. 1 písm. a) první odrážky a písm. b), čl. 4 odst. 2 první odrážky a čl. 4 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 na všechny požadované dokumenty

45 V tomto případě Parlament v bodě F napadeného rozhodnutí, nadepsaném „Domněnka o aplikaci relevantních výjimek podle článku 4 nařízení č. 1049/2001 na všechny dokumenty“, uvedeném v části nazvané „Opětné posouzení vaší žádosti v souladu s článkem 8 nařízení [...] č. 1049/2001“ uvedl, že všechny požadované dokumenty jsou dokumenty stejného typu, a sice „výzvy k podávání nabídek“, a že všechny tyto dokumenty mají tutěž povahu, neboť slouží k získání nabídky od vybraných dodavatelů pro každou položku zakázky za účelem uzavření konkrétní smlouvy v rámci rámcové smlouvy.

46 Na základě tohoto konstatování Parlament v napadeném rozhodnutí uvedl, že na všechny požadované dokumenty se vztahují čtyři výjimky z práva na zpřístupnění dokumentů podle čl. 4 odst. 1 písm. a) první odrážky a písm. b), čl. 4 odst. 2 první odrážky a čl. 4 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 týkající se ochrany veřejné bezpečnosti, soukromí, obchodních zájmů a rozhodovacího procesu.

47 Soudní dvůr již v tomto ohledu uznal, že orgán může vysvětlit, jakým způsobem by zpřístupnění požadovaných dokumentů ohrozilo zájem chráněný výjimkou podle článku 4 nařízení č. 1049/2001, na základě obecné domněnky použitelné na některé kategorie dokumentů, protože na žádosti o zpřístupnění týkající se dokumentů téže povahy je možno použít podobné obecné úvahy (rozsudky ze dne 1. července 2008, Švédsko a Turco v. Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, EU:C:2008:374, bod 50; ze dne 29. června 2010, Komise v. Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, bod 54; ze dne 21. září 2010, Švédsko a další v. API a Komise, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, EU:C:2010:541, bod 74, a ze dne 27. února 2014, Komise v. EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 65).

48 Jedno a totěž odůvodnění může být dále použito pro dokumenty patřící do téže skupiny, pokud obsahují stejný typ informací. Od konkrétního a individuálního přezkumu těchto dokumentů však lze upustit pouze v případě, kdy se na tyto dokumenty vztahuje výjimka z práva na přístup zjevně a v plném rozsahu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. září 2011, LPN v. Komise, T-29/08, EU:T:2011:448, bod 114).

49 Je tedy třeba zkoumat, zda – jak tvrdí Parlament – se na všechny požadované dokumenty vztahovala vzhledem k jejich zvláštní povaze či obsahu jedna či více výjimek z práva na zpřístupnění dokumentů, kterých se dovolává.

– K výjimkám podle čl. 4 odst. 1 písm. a) první odrážky a písm. b) a čl. 4 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 týkajícím se ochrany veřejné bezpečnosti, soukromí a rozhodovacího procesu

50 Pokud jde nejprve o povahu požadovaných dokumentů, Parlament neprokázal, že se na tyto dokumenty mohla vzhledem k jejich zvláštní povaze vztahovat obecná domněnka, podle níž by tím došlo k ohrožení veřejné bezpečnosti, soukromí či rozhodovacího procesu.

- 51 Výzva k podávání nabídek totiž v zásadě obsahuje popis úkolů, které si zadavatel přeje uskutečnit na základě rámcové smlouvy podepsané se smluvním partnerem. Vzhledem k různorodosti zboží a služeb, které jsou předmětem veřejných zakázek konkrétně v oblasti IT, není prokázáno, že by zpřístupnění výzvy k podávání nabídek mohlo obecně a bez bližšího vysvětlení ohrozit veřejnou bezpečnost, soukromí či rozhodovací proces. V tomto ohledu odkaz na rozsudek ze dne 29. června 2010, Komise v. Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376) nepostačuje jako zvláštní argument, který by dokládal, že se na požadované dokumenty vztahuje vzhledem k jejich zvláštní povaze obecná domněnka, podle níž jsou tyto zájmy ohroženy.
- 52 Pokud jde dále o obsah požadovaných dokumentů, argumenty Parlamentu musí být rovněž odmítnuty. Pokud jde zaprvé o výjimku podle čl. 4 odst. 1 písm. a) první odrážky nařízení č. 1049/2001 týkající se ochrany veřejné bezpečnosti, z napadeného rozhodnutí vyplývá, že pouze „některé analyzované dokumenty“ či „jiné analyzované [výzvy k podávání nabídek]“ obsahují informace, které mohou ohrozit veřejnou bezpečnost.
- 53 Ačkoli nelze vyloučit, že zpřístupnění některých informací uvedených v napadeném rozhodnutí by mohlo ve skutečnosti ohrozit bezpečnost informačních systémů Parlamentu, je třeba konstatovat, že sám Parlament uvedl, že ony informace jsou obsahem pouze omezeného počtu dokumentů, a nikoli všech dokumentů. Parlament dále na jednání uznal, že obecné informace o jeho informačním systému byly veřejně dostupné na Internetu a některé byly převzaty do výzev k podávání nabídek.
- 54 Pokud jde za druhé o výjimku týkající se čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 týkající se ochrany soukromí, z třetího pododstavce bodu B napadeného rozhodnutí uvedené v části nadepsané „Opětné posouzení vaší žádosti v souladu s článkem 8 nařízení [...] č. 1049/2001“ vyplývá, že „některé analyzované výzvy k podávání nabídek [...] obsahují osobní údaje, jako jsou úplná jména zaměstnanců Parlamentu či úplná jména, profesní profily a odpracované roky konzultantů, kteří poskytovali orgánu služby“. Parlament také v bodě 156 žalobní odpovědi vysvětluje, že „několik výzev [k podávání nabídek] obsahují osobní údaje [...]“.
- 55 Ačkoli sice nelze vyloučit, že Parlament může odmítnout přístup k těmto osobním údajům na základě článku 4 nařízení č. 1049/2001, nemění to nic na tom, že tato výjimka se v plném rozsahu zjevně nevztahuje na obsah všech požadovaných dokumentů, což Parlament uznal i na jednání. Z jednotlivých výzev k podávání nabídek přiložených k žalobě a žalobní odpovědi Parlamentu vyplývá, že jména konzultantů uvedená v těchto výzvách představují pouze malé procento z informací a pokynů v nich uvedených. Stačilo by tedy případně zakrýt je před zpřístupněním požadovaných dokumentů.
- 56 Pokud jde zatřetí o výjimku týkající se ochrany interního rozhodovacího procesu Parlamentu, tento orgán v bodě D napadeného rozhodnutí v části nazvané „Opětné posouzení vaší žádosti v souladu s článkem 8 nařízení [...] č. 1049/2001“ tvrdí, že jím analyzované dokumenty obsahují informace týkající se otázek, o nichž dosud nebylo rozhodnuto. Podle něj také hrozí, že dodavatelé budou ovlivňovat zaměstnance orgánu, kteří mají v budoucnu rozhodovat, čímž by byl narušen průběh rozhodovacího procesu.
- 57 Parlament v tomto ohledu netvrdil ani *a fortiori* neprokázal, že by se výjimka týkající se ochrany interního rozhodovacího procesu zjevně v plném rozsahu vztahovala na obsah výzev k podávání nabídek, jelikož šlo pouze o některé informace.
- 58 V napadeném rozhodnutí ani v žalobní odpovědi nejsou uvedeny konkrétní informace, na jejichž základě by bylo možné konstatovat, že lze důvodně předvídat vážné ohrožení rozhodovacího procesu a nejde pouze o hypotetickou situaci. Parlament konkrétně nezmínil, že by v době přijetí rozhodnutí byl rozhodovací proces ohrožen nebo že by existovaly snahy o jeho ohrožení, ani neuvedl objektivní důvody, na jejichž základě by bylo důvodné se domnívat, že by k takovému ohrožení došlo v případě zpřístupnění požadovaných dokumentů (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. června 2011, Toland v. Parlament, T-471/08, EU:T:2011:252, body 78 a 79, a ze dne 20. září 2016, PAN Europe v. Komise,

T-51/15, nezveřejněný, EU:T:2016:519, body 30 a 32). Na rozdíl od toho, co tvrdí Parlament, v tomto ohledu pouhá skutečnost, že žalobkyně usiluje o zpřístupnění výzev k podávání nabídek, není sama o sobě důkazem o předvídatelném ohrožení nerušeného průběhu budoucího rozhodovacího procesu.

- 59 Z výše uvedeného vyplývá, že se na obsah požadovaných dokumentů zjevně v plném rozsahu nevztahují výjimky z práva na přístup k dokumentům spočívající v ochraně veřejné bezpečnosti, soukromí a ochrany rozhodovacího procesu.
- 60 Parlament se proto nemůže dovolávat výjimky ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) první odrážky a písm. b) a čl. 4 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 týkajících se ochrany veřejné bezpečnosti, soukromí a rozhodovacího procesu, za účelem odepření přístupu k požadovaným dokumentům, aniž je všechny konkrétně a jednotlivě posoudí.

– K výjimce podle čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001 týkající se ochrany obchodních zájmů

- 61 Parlament v napadeném rozhodnutí tvrdí, že požadované dokumenty obsahují hospodářské a technické informace, z nichž lze zjistit jeho profil jakožto kupujícího na trhu, a informace, které se mohou týkat specifických schopností a kapacit vybraných dodavatelů, jakož i jejich obchodní strategie a partnerství s třetími osobami. Podle Parlamentu se podobně jako v případě dokumentů vyměněných během kontroly koncentrací či státních podpor vztahuje na informace uvedené ve výzvách k podávání nabídek formulovaných zadavatelem za účelem realizace rámcové smlouvy obecná domněnka o ohrožení obchodních zájmů. Tato domněnka vychází konkrétně z finančního nařízení a nařízení v přenesené pravomoci s tím, že tyto dva dokumenty se zpřístupněním těchto výzev nepočítají.
- 62 V tomto případě platí, že Soudní dvůr v několika případech včetně případu nabídky uchazeče podané v rámci řízení na veřejnou zakázku, uznal existenci obecných domněnek použitelných na kategorie dokumentů z důvodu jejich povahy (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 29. ledna 2013, Cosepuri v. EFSA, T-339/10 a T-532/10, EU:T:2013:38, bod 101, a ze dne 21. září 2016, Secolux v. Komise, T-363/14, EU:T:2016:521, bod 59).
- 63 Pokud však jde o výzvy k podávání nabídek, obecná domněnka o ohrožení obchodních zájmů nemůže vycházet ani z judikatury citované v bodě 62 výše týkající se přístupu k nabídkám uchazečů, ani obecně z úvah analogických závěrům učiněným v rozsudku ze dne 29. června 2010, Komise v. Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376) týkajícího se řízení o kontrole státních podpor a rozsudku ze dne 28. června 2012, Komise v. Éditions Odile Jacob (C-404/10 P, EU:C:2012:393) týkajícího se koncentrací, na které poukazuje Parlament v žalobní odpovědi.
- 64 Věci, v nichž byly vydány rozsudky ze dne 29. června 2010, Komise v. Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376), a ze dne 28. června 2012, Komise v. Éditions Odile Jacob (C-404/10 P, EU:C:2012:393), totiž mají společný rys, a sice to, že zvláštní právní předpis, kterým není nařízení č. 1049/2001, upravuje konkrétním způsobem přístup ke spisu či požadovaným dokumentům, pokud jde o osoby i samotné informace.
- 65 Je přitom třeba konstatovat, že na rozdíl od oznámení o veřejné zakázce či oznámení o výsledku zadávacího řízení, výzva k podání nabídky formulovaná zadavatelem za účelem plnění z rámcové smlouvy nebyla v době rozhodné z hlediska sporu upravena zvláštním ustanovením ve finančním nařízení či nařízení v přenesené pravomoci, které by konkrétně vymezovalo či omezovalo informace obsažené ve výzvě, které zadavatel může či musí sdělit uchazečům či ostatním kandidátům. Článek 123 odst. 4 šestý pododstavec nařízení v přenesené pravomoci citovaný Parlamentem se týká pouze zveřejňování informací o hodnotě a smluvních partnerech pro konkrétní smlouvy po jejich uzavření. Toto ustanovení se tedy netýká výzev k podávání nabídek formulovaných zadavatelem za účelem plnění z rámcové smlouvy jako takových.

- 66 Nelze tedy konstatovat, že finanční nařízení či nařízení v přenesené pravomoci obsahuje konkrétní pravidla poskytování informací uvedených ve výzvách k podávání nabídek formulovaných zadavatelem za účelem realizace rámcové smlouvy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. června 2015, *McCullough v. Cedefop*, T-496/13, nezveřejněný, EU:T:2015:374, bod 92).
- 67 Podle ustálené judikatury dále nařízení č. 1049/2001 a finanční nařízení plní různé cíle a neobsahují ustanovení, která by výslovně upravovala přednost jednoho před druhým, takže je třeba zajistit použití každého z těchto nařízení, které bude slučitelné s použitím toho druhého, a umožní tudíž jejich konzistentní uplatňování (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 29. ledna 2013, *Cosepuri v. EFSA*, T-339/10 a T-532/10, EU:T:2013:38, bod 85, a ze dne 21. září 2016, *Secolux v. Komise*, T-363/14, EU:T:2016:521, bod 43). Zásada transparentnosti zakotvená v článku 102 finančního nařízení musí být tedy uplatňována v souladu se zásadami ochrany veřejného zájmu, oprávněných obchodních zájmů podniků a korektní hospodářské soutěže (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. ledna 2013, *Cosepuri v. EFSA*, T-339/10 a T-532/10, EU:T:2013:38, bod 49).
- 68 V této souvislosti bylo rozhodnuto, že za účelem dosažení cíle úpravy v oblasti unijních veřejných zakázek, který spočívá v nenarušené hospodářské soutěži, je třeba, aby zadavatelé nezveřejňovali žádné informace týkající se řízení o zadání veřejných zakázek, jejichž obsah by mohl být použit k narušení soutěže, ať již v probíhajících nebo v předchozích řízeních o zadání zakázky (rozsudek ze dne 29. ledna 2013, *Cosepuri v. Evropský úřad pro bezpečnost potravin*, T-339/10 a T-532/10, EU:T:2013:38, bod 100).
- 69 Judikatura v tomto ohledu uznala, že hospodářské a technické informace obsažené v nabídkách uchazečů mohou být důvodem k tomu, aby dotčený orgán odepřel přístup k nabídce vybraného uchazeče. To platí zejména v případě, že takové nabídky vykazují zvláštní know-how uchazečů a přispívají k výjimečnosti a atraktivitě jejich nabídek (rozsudek ze dne 29. ledna 2013, *Cosepuri v. EFSA*, T-339/10 a T-532/10, EU:T:2013:38, bod 99).
- 70 S ohledem na povahu a předmět výzvy k podávání nabídek formulované zadavatelem za účelem plnění z rámcové smlouvy přitom nelze mít za to, že takový dokument obsahuje hospodářské a technické údaje o smluvním partnerovi či detaily o jeho specifickém know-how. Právě naopak, výzva podaná zadavatelem, a nikoli jeho smluvními partnery obecně obsahuje popis úkolů, které si zadavatel přeje realizovat na základě rámcové smlouvy, kterou podepsal se smluvním partnerem. Takový partner tedy v zásadě poskytne informace o plnění, které může zadavateli dodat, profil odborníků, které mu může dát k dispozici, či cenu jeho služeb pouze v odpověď na tuto výzvu.
- 71 Parlament dále nemůže tvrdit, že zpřístupnění výzvy k podávání nabídek ohrožuje jeho zájmy, protože by mohlo odhalit jeho „profil jakožto kupujícího“ na trhu. Ačkoli by zveřejnění úkolů, které mají být plněny, a počet pracovních dnů k jejich splnění mohlo uchazečům napomoci zjistit pro účely budoucích veřejných zakázek způsob, jakým Parlament provádí kalkulace, skutečnost, že tyto uchazeči mohou z minulosti znát cenu požadovanou za rovnocennou službu, spíše povede k reálné hospodářské soutěži než k tomu, že bude narušena (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. prosince 2012, *Evropaiki Dynamiki v. Komise*, T-167/10, nezveřejněný, EU:T:2012:651, bod 83).
- 72 Vzhledem k povaze výzvy formulované zadavatelem za účelem plnění z rámcové smlouvy a cíli sledovanému finančním nařízením a nařízením v přenesené pravomoci proto Parlament nemohl namítat obecnou domněnku o ohrožení zájmů chráněných čl. 4 odst. 2 první odrážkou nařízení č. 1049/2001, aby se zprostil povinnosti zkoumat požadované dokumenty konkrétně a jednotlivě.
- 73 Z napadeného rozhodnutí ani ze spisu v projednávané věci dále nevyplývá, že by se výjimka zmíněná v bodě 72 výše zjevně v plném rozsahu vztahovala na obsah požadovaných dokumentů.

- 74 Výzva k podávání nabídek totiž v zásadě obsahuje popis úkolů, které si zadavatel přeje uskutečnit na základě rámcové smlouvy podepsané se smluvním partnerem, ale též obecnější informace o praktickém provádění a monitorování projektů, odpovědných osobách či o formátu zpráv, které mají být pravidelně vypracovávány. Není tedy prokázáno, že by zpřístupnění všech informací obsažených v požadovaných dokumentech ohrožovalo obchodní zájmy Parlamentu či třetích osob.
- 75 Parlament proto nemohl namítat výjimku z práva na přístup k dokumentům podle čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001 chránící obchodní zájmy, aby mohl odmítnout posoudit požadované dokumenty konkrétně a jednotlivě a aby mohl odmítnout je zpřístupnit.
- 76 Z výše uvedeného vyplývá, že Parlament neprokázal, že se na výzvy k podávání nabídek s ohledem na jejich povahu vztahuje obecná domněnka, podle níž je jejich zpřístupnění v rozporu s jednou či více výjimkami z práva na přístup k dokumentům stanovených v článku 4 nařízení č. 1049/2001, nebo že se vzhledem k obsahu těchto dokumentů uplatní na tyto dokumenty zjevně v plném rozsahu výjimka z práva na zpřístupnění.
- 77 Parlament proto v zásadě měl povinnost posoudit konkrétně a jednotlivě všechny požadované dokumenty, aby posoudil, zda lze případně tyto dokumenty zpřístupnit alespoň částečně. Je však třeba ještě ověřit, zda by se mohla uplatnit výjimka z této povinnosti z důvodu, že by takové posouzení s sebou neslo pro útvary Parlamentu nepřiměřenou pracovní zátěž.

K nepřiměřenosti pracovní zátěže

- 78 Podle judikatury ze zásady proporcionality plyne, že orgány ve zvláštních případech, kdy by objem dokumentů, k nimž je požadován přístup, nebo pasáží, které je třeba odstranit, měl za následek nepřiměřenou administrativní zátěž, mohou poměřovat zájem žadatele o přístup, a pracovní zátěž, kterou by vyřízení žádosti o přístup vyvolalo, a chránit tak zájem řádné správy (rozsudky ze dne 6. prosince 2001, Rada v. Hautala, C-353/99 P, EU:C:2001:661, bod 30, a ze dne 2. října 2014, Strack v. Komise, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, bod 27).
- 79 Z toho důvodu může být výjimka z této povinnosti přezkumu připuštěna ve výjimečných případech a pouze tehdy, pokud se administrativní zatížení vyvolané konkrétním a individuálním zkoumáním dokumentů ukáže jako obzvlášť tíživé, překračující meze toho, co lze rozumně vyžadovat (rozsudek ze dne 13. dubna 2005, Verein für Konsumenteninformation v. Komise, T-2/03, EU:T:2005:125, bod 112).
- 80 Kromě toho vzhledem k tomu, že z principu platí, že existuje právo na přístup k dokumentům v držení orgánů, spočívá důkazní břemeno ohledně rozsáhlosti práce, kterou žádost vyžaduje, na orgánu, který se dovolává výjimky v souvislosti s její nepřiměřenou povahou (rozsudky ze dne 13. dubna 2005, Verein für Konsumenteninformation v. Komise, T-2/03, EU:T:2005:125, bod 113, a ze dne 10. září 2008, Williams v. Komise, T-42/05, nezveřejněný, EU:T:2008:325, bod 86).
- 81 Konečně poté, co orgán předložil důkaz o nepřiměřené povaze administrativního zatížení nutného ke konkrétnímu a individuálnímu zkoumání dokumentů uvedených v žádosti, má tento orgán povinnost pokusit se dohodnout s žadatelem, aby se zaprvé seznámil s jeho zájmem na získání dotčených dokumentů nebo mu umožnil tento zájem upřesnit a zadruhé zkoumal možnosti, které má pro přijetí opatření méně omezujícího než konkrétní a individuální zkoumání dokumentů. Jelikož však právo na přístup k dokumentům představuje zásadu, zůstává orgán v této souvislosti povinen upřednostnit tu volbu, která zůstává pro právo žadatele na přístup nejvýhodnější, přičemž nepředstavuje sama o sobě práci překračující meze toho, co lze rozumně vyžadovat (rozsudek ze dne 13. dubna 2005, Verein für Konsumenteninformation v. Komise, T-2/03, EU:T:2005:125, bod 114).

- 82 Z toho vyplývá, že orgán může upustit od konkrétního a individuálního přezkumu pouze poté, co skutečně prostudoval všechny případné jiné možnosti a v rozhodnutí podrobně vysvětlil důvody, proč i tyto jednotlivé možnosti obnášejí nepřiměřenou pracovní zátěž (rozsudek ze dne 13. dubna 2005, Verein für Konsumenteninformation v. Komise, T-2/03, EU:T:2005:125, bod 115).
- 83 Ve světle judikatury citované v bodech 78 až 82 výše je třeba ověřit, zda v tomto případě byly splněny tři kumulativní podmínky, tj. zaprvé, zda se pracovní zátěž, kterou s sebou nese konkrétní a jednotlivé posouzení požadovaných dokumentů, jeví jako nepřiměřená, zadruhé, zda se Parlament pokusil dohodnout s žalobkyní, a zda zatřetí Parlament nabídl konkrétní alternativy, pokud jde o konkrétní a jednotlivé posouzení požadovaných dokumentů.
- 84 Pokud jde o první podmínku, z napadeného rozhodnutí a hlavně z žalobní odpovědi, dupliky a vysvětlení poskytnutých Parlamentem na jednání vyplývá, že posouzení všech výzev k podávání nabídek by obnášelo ruční vyhledání asi 1 500 dokumentů z více než 10 000 dokumentů obsažených ve více než tisícovce složek. Těchto 1 500 dokumentů o délce asi 12 stran na kus představuje celkem 18 000 stran a týká se pouze výzev k podání nabídek formulovaných generálním ředitelstvím (GŘ) Parlamentu pro inovace a technickou podporu. Parlament během jednání uvedl, že toto číslo tvoří asi 75 % z požadovaných dokumentů s tím, že zbývajících 25 % se nachází ve složkách ostatních generálních ředitelství Parlamentu. Dále bylo podotknuto, že rámcové smlouvy uzavřené po ukončení zadávacího řízení ITS 08 se týkaly šestnácti různých položek o celkové hodnotě 300 milionů euro realizovaných devíti generálními ředitelstvími.
- 85 Čísla uvedená v bodě 84 výše žalobkyně závažněji nezpochybnila. Lze se tedy důvodně domnívat, že požadovaných dokumentů je velmi mnoho.
- 86 Je pravda, jak zdůrazňuje Švédské království, že pouhé uvedení počtu stran není samo o sobě dostatečné ke zhodnocení pracovního zatížení nutného ke konkrétnímu a individuálnímu přezkumu. Pracovní zátěž, kterou s sebou nese posouzení jedné žádosti o zpřístupnění dokumentů, totiž závisí na povaze těchto dokumentů, a tedy i na požadované hloubce posouzení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. dubna 2005, Verein für Konsumenteninformation v. Komise, T-2/03, EU:T:2005:125, bod 111).
- 87 Ze spisu a konkrétně z příkladů výzev k podávání nabídek poskytnutých Parlamentem nicméně vyplývá, že tyto výzvy obsahovaly vždy minimálně jednu přílohu se zadávací dokumentací k dotčenému projektu. Tato příloha měla několik různých kapitol. Ačkoli byla zadávací dokumentace z hlediska své struktury do jisté míry podobná a některé obecné specifikace se opakovaly, nemění to nic na tom, že každá ze šestnácti položek zadávacího řízení ITS 08 měla jiný předmět. Popis předmětu a fází projektu, jakož i příslušné technické podmínky jsou tedy specifické pro každou výzvu k podávání nabídek formulovanou zadavatelem za účelem plnění z rámcové smlouvy a musí být posouzeny samostatně.
- 88 Parlament dále vysvětlil, že podle odhadů GŘ pro inovace a technickou podporu by nalezení relevantních výzev k podávání nabídek zabralo jen tomuto generální ředitelství 22 pracovních dní, bude-li na tomto úkolu pracovat jedna osobou na plný úvazek, a vytrídění a analýza dokumentů si vyžádá dalších 264 pracovních dnů práce pro jednu osobu, která se nebude věnovat ničemu jinému. Tato operace by rovněž musela proběhnout v osmi dalších dotčených generálních ředitelstvích v koordinaci s GŘ pro inovace a technickou podporu, což s sebou nese další nároky na spolupráci a koordinaci mezi jednotlivými generálními ředitelstvími.
- 89 V tomto ohledu nepostačuje tvrzení žalobkyně na jednání, podle něhož by stačilo vytvořit jednoduchý software schopný rozpoznat určité údaje ve výzvách k podávání nabídek a začernit je, ke zpochybnění vysvětlení poskytnutých Parlamentem v bodě 88 výše. Kromě toho, že je tento argument nepodložený, nezohledňuje dále různorodost informací obsažených ve výzvách k podávání nabídek a to, že každý z požadovaných dokumentů má samostatný obsah, jehož zpřístupnění musí být posouzeno z hlediska jednotlivých výjimek z práva na přístup k dokumentům.

- 90 Vzhledem k výše uvedenému a vzhledem k absenci důkazů ze strany žalobkyně, které by dokládaly nepřesnost údajů a informací uvedených Parlamentem, je třeba konstatovat, že konkrétní a individuální posouzení všech požadovaných dokumentů by představovalo pro tento orgán značně velkou pracovní zátěž.
- 91 Za konkrétních okolností této věci lze tento administrativní úkol považovat za nepřiměřený, jelikož Parlament by musel pro účely posouzení všech požadovaných dokumentů ve lhůtách uložených čl. 7 odst. 1 a 3, jakož i čl. 8 odst. 1 a 2 nařízení č.1049/2001, a hlavně do 31. ledna 2015 (tj. do 32 pracovních dnů), jak se domáhá žalobkyně, vyčlenit k posouzení požadovaných dokumentů několik osob pracujících na plný úvazek v rámci několika generálních ředitelství pouze pro ni. Tyto osoby zaměstnané Parlamentem za účelem plnění úkolů ve veřejném zájmu a placené z veřejných prostředků by tedy nemohly plnit úkoly, které jim byly svěřeny na prvním místě v zájmu naplňování tohoto veřejného zájmu, což by mohlo závažným způsobem narušit řádné fungování dotčených útvarů.
- 92 Parlament tedy může za účelem zachování zájmu řádné správy zvážit jednak zájem veřejnosti na přístupu k dokumentům a jednak pracovní zatížení, které z toho plyne (obdobně viz rozsudek ze dne 6. prosince 2001, Rada v. Hautala, C-353/99 P, EU:C:2001:661, bod 30).
- 93 Pokud jde o druhou podmínku, tj. povinnost Parlamentu pokusit se dohodnout se žalobkyní, z e-mailu Parlamentu ze dne 3. prosince 2014 vyplývá, že tento orgán ji upozornil na velký počet požadovaných dokumentů a vyzval ji k tomu, aby upřesnila, jaký zájem má na jejich zpřístupnění. Parlament jí rovněž navrhl hledat přijatelné řešení ve smyslu čl. 6 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 s tím, že vypracuje kalendář pro posouzení požadovaných dokumentů v závislostech na prioritách, které měla žalobkyně konkretizovat.
- 94 Žalobkyně tak měla možnost se s Parlamentem dohodnout tak, aby získala přístup k požadovaným dokumentům, aniž by to nepřiměřeně pracovní zatížilo a potenciálně ochromilo dotčené útvary Parlamentu. Jak však je uvedeno v bodě 95 níže, žalobkyně této možnosti nevyužila.
- 95 Pokud jde o třetí podmínku týkající se povinnosti hledat méně omezující alternativní řešení, je třeba konstatovat, že žalobkyně v e-mailu ze dne 5. prosince 2014 odmítla návrh Parlamentu zmíněný v bodě 93 výše a neuvedla, o které položky má přednostní zájem. Uvedla naopak, že pokud je jí známo, všechny požadované dokumenty existovaly v elektronické podobě v databázi Parlamentu a že jejich zveřejnění by nemělo způsobit příliš problémů, takže by ani nebylo třeba čekat do 31. ledna 2015. Pokud by dále Parlament potřeboval dva měsíce na každou položku, podle žalobkyně by to znamenalo, že by posouzení všech dokumentů zabralo asi tři roky, tj. dva měsíce na každou ze šestnácti položek, čímž by jí byla upřena její práva a rovněž by to zbavilo nařízení č. 1049/2001 užitečného účinku. Žalobkyně tedy setrvala na své žádosti o zpřístupnění všech výzev k podávání nabídek v plném rozsahu do 31. ledna 2015.
- 96 Žalobkyně setrvala na své žádosti o zpřístupnění požadovaných dokumentů do konce ledna následujícího roku rovněž v e-mailu ze dne 17. prosince 2014. Podle ní to bylo bez problémů možné vzhledem k míře elektronizace v rámci Parlamentu. Žalobkyně rovněž upřesnila, pokud jde o nalezení přijatelného řešení, že Parlament navrhl započít s analýzou dokumentů z položky č. 7, ačkoli ty již měla k dispozici. Návrh Parlamentu tak podle jejího návrhu nebyl férový a sloužil spíše ke zpomalení postupu žalobkyně. Žalobkyně konečně uvedla, že Parlament mohl započít se zpřístupňováním všech dokumentů týkajících se položky č. 6.
- 97 Žalobkyně rovněž nevzala zpět svou žádost o zpřístupnění dokumentů týkajících se položky č. 7, ačkoli je již měla k dispozici. Jak přitom Parlament vysvětlil na jednání, dokumenty týkající se položky č. 7 bylo rovněž třeba posoudit, jelikož jejich poskytnutí by znamenalo, že by byly přístupné široké veřejnosti.

- 98 Žalobkyně dále v žalobě uvedla, že měla pochybnosti o řádnosti zadání smluv jejím konkurentům, kteří vysoutěžili jiné položky v zadávacím řízení ITS 08, a to konkrétně položek č. 6 a č. 8. Mohla tedy Parlament jednoduše požádat o to, aby dokumenty týkající se těchto dvou položek posoudil přednostně. Žalobkyně v tomto ohledu nemůže ve fázi žaloby tvrdit, že byla její žádost o zpřístupnění dokumentů vedena výlučně veřejným zájmem a zásadou transparentnosti, neboť takové důvody nevyplývají z její původní ani z potvrzující žádosti.
- 99 Jak navíc uvádí Parlament v žalobní odpovědi, z popisu jednotlivých šestnácti položek v rámci zadávacího řízení ITS 08 vyplývá, že několik z těchto položek se týká služeb velmi odlišné povahy, než je povaha služeb v rámci položky č. 7. Položka č. 7 se totiž týká vývoje služeb IT, jejich provozu a údržby v takových oblastech, jako je správa dokumentů či správa obsahu internetových stránek. Několik položek se přitom netýká vývoje takových služeb, nýbrž služeb natolik rozličných jako např. telekomunikací (položka č. 2), pomoc uživatelům (položka č. 3) či studium, poradenství a expertíza v oblasti telekomunikací a bezpečnosti (položka č. 12). Z popisu těchto položek tedy jasně vyplývá, že žalobkyně nemohla tvrdit, že má o všechny stejný zájem, což by odůvodňovalo nutnost získat všechny požadované dokumenty k 31. lednu 2015.
- 100 V tomto konkrétním případě, kdy žalobkyně ukázala, že není ochotna spolupracovat a striktně odmítla dva návrhy Parlamentu, ačkoli mohla bez problému identifikovat dokumenty, které považovala za prioritní, Parlament nemohl ve lhůtách stanovených nařízením č. 1049/2001 předložit jiné konkrétní návrhy, na jejichž základě by bylo možné alespoň částečně zpřístupnit požadované dokumenty a vyvážit tak zájem na řádné správě a zájem veřejnosti na zpřístupnění požadovaných dokumentů.
- 101 Na tomto závěru nic nemění argument žalobkyně, podle něhož ji Parlament v e-mailu ze dne 3. prosince 2014 vedl k domněnce, že posouzení všech požadovaných dokumentů by zabralo více než tři roky. Takový výklad totiž nemá základ ve znění tohoto e-mailu a fáze či lhůty pro posouzení požadovaných dokumentů by mohly být s Parlamentem konkrétně dohodnuty, pokud by žalobkyně vyvinula úsilí a určila si priority a stanovila rozvrh, jak jí navrhoval Parlament.
- 102 Z výše uvedeného vyplývá, že za těchto konkrétních okolností mohl Parlament vzhledem k požadované pracovní zátěži, jeho návrhu a postoji žalobkyně odmítnout zkoumat konkrétně a jednotlivě všechny požadované dokumenty z důvodu nepřiměřené pracovní zátěže, aniž musel vzhledem k neexistenci jiných realizovatelných možností ve svém rozhodnutí podrobně uvést, proč s sebou tyto další možnosti také nesly nepřiměřenou pracovní zátěž. Parlament proto mohl odeprít přístup k těmto dokumentům jako celku, aniž bylo nutné jej vyzývat k předložení kopií dokumentů, které ve skutečnosti zkoumal.
- 103 První žalobní důvod a s ním i celá žaloba proto musí být zamítnuta, aniž je třeba se zabývat opodstatněností druhého žalobního důvodu, který nemá vliv na legalitu napadeného rozhodnutí.

K nákladům řízení

- 104 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu dále členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení.
- 105 Vzhledem k tomu, že Parlament požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení. Švédské království, vystupující jako vedlejší účastník, ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem.**
- 3) **Švédské království ponese vlastní náklady řízení.**

Kanninen

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Reine

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 14. prosince 2017.

Podpisy.